

අථ ඛො බ්‍රහ්මා සහම්පතී භගවතො චේතසා චේතො පරිචිතකකම්ඤ්ඤාය සෙය්‍යථාපි තාම බ්‍රව්‍යා පුරිසො සම්මිඤ්ඤිතං වා බාහං පසාරෙය්‍ය, පසාරිතං වා බාහං සම්මිඤ්ඤෙය්‍ය, එවමෙවං බ්‍රහ්මලොකෙ අනතර්ගිතො භගවතො පුරතො පාතුරහොසි.

අථ ඛො බ්‍රහ්මා සහම්පතී එකංසං උත්තරුසංඛ්‍යං කර්තූං යෙන භගවා තෙනඤ්ඤායං පණාමෙත්වා භගවන්තං එතදවොච: එවමෙතං භගවා. එවමෙතං සුගතං. යෙපි තෙ භනෙන් අනෙසුං අතීතමධ්‍යානං අරහන්තො සම්මාසම්බුද්ධා තෙපි භගවන්තො ධම්මඤ්ඤෙව සකකත්වා ගරු කත්වා උපනිස්සාය විහරිංසු. යෙපි තෙ භනෙන් භවිස්සන්ති අනාගතමධ්‍යානං අරහන්තො සම්මාසම්බුද්ධා තෙපි භගවන්තො ධම්මඤ්ඤෙව සකකත්වා ගරු කත්වා උපනිස්සාය විහරිස්සන්ති. භගවාපි භනෙන් එතර්ගි අරහං සම්මාසම්බුද්ධො ධම්මඤ්ඤෙව සකකත්වා ගරු කත්වා උපනිස්සාය විහරතුති. ඉදමවොච බ්‍රහ්මා සහම්පතී. ඉදං වත්වා අථාපරං එතදවොච:

යෙ වඛ්ඨතීතා¹ සම්බුද්ධා යෙ ව බුද්ධා අනාගතා,
යො චේතර්ගි සම්බුද්ධො බහුන්තං² සොකතාසිතො.

සබ්බෙ සද්ධම්මගරුතො විහංසු³ විහරන්ති ව,
අථොපි⁴ විහරිස්සන්ති එසා බුද්ධාන ධම්මතා.

තස්මා හි අත්ථකාමෙන⁵ මහත්ත ඓතිකසිංහතා,
සද්ධම්මො ගරු කාතබ්බො සරං බුද්ධානසාසනං.

6. 1. 3.

බ්‍රහ්මදෙවසුත්තං.

174. එවං මෙ සුතං: එකං සමයං භගවා ඤාචන්දියං විහරති ජේතවනෙ අනාථපිණ්ඩකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පත සමයෙන අඤ්ඤාතරිස්සා බ්‍රාහ්මණීයා බ්‍රහ්මදෙවො තාම පුත්තො භගවතො සන්තිකෙ අගාරස්මා අතගාරියං පබ්බජිතො හොති.

අථ ඛො ආයස්මා බ්‍රහ්මදෙවො එකො වූපකට්ඨො අප්පමන්තො ආතාපි පභිතන්තො විහරන්තො ත විරස්සෙව යස්සත්ථාය කුලපුත්තො සම්මදෙව අගාරස්මා අතගාරියං පබ්බජන්ති හදනුත්තරං බ්‍රහ්මවරියපරියොසානං දිට්ඨෙව ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා උපසම්පජ්ජි විහාසි. බිණ්ණ ජාති වුසිතං බ්‍රහ්මවරියං කතං කර්ණීයං තාපරං ඉත්ථන්තායාති අබ්‍යාඤ්ඤාසි. අඤ්ඤාතරො ව පනායස්මා බ්‍රහ්මදෙවො අරහතං අහොසි.

1. යෙ ව අතීතා — මජ්ඣ., ඥා., PTS. 2. බහුන්තං — මජ්ඣ. 3. විහරිංසු — ඥා. PTS. සි 1, 2,
4. අථොපි — ඥා. තථාපි-මජ්ඣ. 5. අත්තකාමෙන — ඥා. මජ්ඣ.

ඉක්කිති සහමපති බ්‍රහ්ම තෙමේ තමයිතින් භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ විතතපරිවිතකීය දූත යමිසේ බ්‍රවුන් පුරුෂයෙක් හැකුළු අත දිගු කරන්නේ හෝ, දිගු කළ අත හකුළුවන්නේ හෝ වේ ද, එසෙයින් ම බ්‍රහ්මලොව අතුරුදහන් වූයේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඉදිරියෙහි පහළ විය.

ඉක්කිති සහමපති බ්‍රහ්ම තෙමේ උතුරුසළුව එකක් කොට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත ඇදීලී බැඳ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැළ කෙළේ ය: භාග්‍යවතුන් වහන්ස, හෙල එසේ ම ය. සුගතයන් වහන්ස, හෙල එසේ ම ය. වහන්ස, අතීත කාලයෙහි යම් ඒ අතීත් සමමාසම්බුදු කෙනෙක් වූ සේක් තම් ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේත් ධර්මය ම සතකාර කොට ගුරු කොට ඇසුරු කොට විසූ සේක. වහන්ස, අනාගත කාලයෙහි යම් ඒ අතීත් සමමාසම්බුදු කෙනෙක් වන සේක් තම් ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේත් ධර්මය ම සතකාර කොට ගුරු කොට ඇසුරු කොට වාසය කරණ සේක. වහන්ස, දූත් භාග්‍යවත් අතීත් සමමාසම්බුදුරජානන් වහන්සේත් ධර්මය ම සතකාර කොට ගුරු කොට ඇසුරු කොට වෙසෙන සේක්වායි. සහමපති බ්‍රහ්ම තෙමේ මෙය සැළ කෙළේ ය. මෙය සැළ කොට යලිත් මෙය ද කිය.

අතීතකාලික වූ යම් සම්බුදු කෙනෙක් වූ සේක් ද, අනාගතකාලික වූ යම් සම්බුදු කෙනෙක් වන සේක් ද, බොහෝ දෙනාගේ ශෝකය නසන යම් සම්බුදු කෙනෙකුත් දූත් ඇත් ද,

ඒ සියලු බුදුරජානන් වහන්සේ ම සභිමිය ම ගුරු කොට ගත්තාහු විසූ සේක, දූත් වසන සේක. වැලිත් (මතු ද) වසන සේක. මේ බුදුවරුන්ගේ ස්වභාව යි.

එහෙයින් වැඩ කැමති මහත්තම පතත්තහු විසින් බුදුසසුන සිහි කරමින් සදහම ගුරු කටයුත්තේ ය.

6. 1. 8.

බ්‍රහ්මදේවසූත්‍රය.

174. මා විසින් මෙසේ අහන ලදී: එක්කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සැවැත්නුවර සම්පයෙහි ජේතවන නම් වූ අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩ වසන සේක. එකල්හි එක්තරා බැමිණියකගේ බ්‍රහ්මදේව නම් පුතෙක් ගිහිගෙන් තික්ම භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ සම්පයෙහි පැවිද්දට පැමිණියේ වෙයි.

එකල්හි ආයුෂමත් බ්‍රහ්මදේව තෙමේ එකලා ව ගණයා කෙරෙන් වෙන් ව නොපමා ව කෙලෙස් නවන වෙර ඇති ව නිවන් පිණිස මෙහෙයු සින් ඇති ව වසන්නේ යමක් පිණිස කුලපුත්‍රයෝ මැනවින් ම ගිහිගෙන් තික්ම පැවිද්දට පැමිණෙද්ද, සපුන් බඩසරට අවසන් වූ ඒ නිරුත්තර රහත්ඵලය මේ අත්බැවිහි ම හෙමේ විශිෂ්ටඥානයන් දූත පසක් කොට පැමිණ විසි ය. ජාතිය ක්ෂීණ වූවා ය. මගබ්බසර වැස නිවෙන ලදී. සොළොස් කරණි කොට නිවෙන ලදී. හෙල කරණි පිණිස තොහොත් රහත්බව පිණිස කළයුතු අත් කරණි නැඩැයි වෙසෙසින් දූතගත්තේ ය. ආයුෂමත් බ්‍රහ්මදේවයෝ රහතුන් අතුරෙන් එක්තරා කෙනෙක් වූහ.

අථ බො ආයසමා බ්‍රහ්මදෙවො පුබ්බතහසමයං නිවාසෙත්වා පත්තච්චර-
මාදාය සාවතීං පිණ්ඩාය පාවිසි. සාවතියං සපදතං පිණ්ඩාය චරමානො
යෙන සකමාතුනිවෙසනං තෙනුපසඛකම්. තෙන බො පත සමයෙන.
ආයසමතො බ්‍රහ්මදෙවස්ස මාතා බ්‍රාහ්මණී බ්‍රහ්මනො ආහුතිං නිව්වං
පග්ගණ්හාති. අථ බො බ්‍රහ්මනො සහමපතිස්ස එතදහොසි: අයං බො
ආයසමතො බ්‍රහ්මදෙවස්ස මාතා බ්‍රාහ්මණී බ්‍රහ්මනො ආහුතිං නිව්වං
පග්ගණ්හාති, යනුත්තාහං තං උපසඛකමිතිං සංවෙජෙය්‍යනති.

අථ බො බ්‍රහ්මා සහමපති සෙය්‍යථාපි නාම බලවා පුරිසො සමමිඤ්ජිතං
වා බාහං පතාරෙය්‍ය පසාරිතං වා බාහං සමමිඤ්ජය්‍ය. එවමෙවං බ්‍රහ්මලොකෙ
අනතරංගිතො ආයසමතො බ්‍රහ්මදෙවස්ස මාතුනිවෙසනෙ පාතුරහොසි. අථ
බො බ්‍රහ්මා සහමපති වෙහාසං සිතො ආයසමතො බ්‍රහ්මදෙවස්ස මාතරං
බ්‍රාහ්මණීං ගාථාහි අජ්ඣගාසි:

දුරෙ ඉතො බ්‍රාහ්මණී බ්‍රහ්මලොකො යස්සාහුතිං පග්ගණ්හාසි නිව්වං,
තෙනාදිසො බ්‍රාහ්මණී බ්‍රහ්මහකෙඛා තිං ජපසි බ්‍රහ්මපථං අජානනති. 1

එසො හි තෙ බ්‍රාහ්මණී බ්‍රහ්මදෙවො නිරුපධිකො² අතිදෙවප්පතො,
අතිඤ්චතො භික්ඛු අතඤ්ඤපොසි³ යො තෙ සො පිණ්ඩාය සරං පවිට්ඨො.

ආහුතෙය්‍යො⁴ වෙදගු භාවිතතො නරුතං දෙව්‍යනඤ්ච⁵ දකඛිණෙය්‍යො,
බාතිත්වා පාපාහි අනුපලිතො⁶ සාසෙය්‍යනං ඉරියති⁷ සිතිහුතො.

ත තස්ස පච්ඡ, ත පුරත්ථමත්ථි සනොතා විච්ඡමො අනිසො නිරුසො,
තිකඛිතතදණෙඛා තසථාවරෙසු සො ත්‍යාහුතිං භුඤ්ජතු අග්ගපිණ්ඩං.

විසෙතිහුතො උපසන්නවිතොතා තාගොච දනොතා චරති අතෙජො,
භික්ඛු සුසිලො සුචිත්තවිතොතා සොත්තාහුතිං භුඤ්ජතු අග්ගපිණ්ඩං.

තසමිං පසන්නා අවිකමපමාතා පතිට්ඨපෙසි දකඛිණං දකඛිණෙය්‍යො,
තරොහි පුඤ්ඤං සුබමායතිකං දිස්වා මුතිං බ්‍රාහ්මණී ඔසතිණණනති.

තසමිං පසන්නා අවිකමපමාතා පතිට්ඨපෙසි දකඛිණං දකඛිණෙය්‍යො,
අකාසි පුඤ්ඤං සුබමායතිකං දිස්වා මුතිං බ්‍රාහ්මණී ඔසතිණණනති.

1. අජානන: - මජ්ඣ. සං. 2. නිරුපධිකො - මජ්ඣ. සං. 3. අතඤ්ඤපොසියො -
PTS. 4. ආහුතියො - සං. 5. දෙව්‍යන ව. - සං. 6. අනුපලිතො - මජ්ඣ. සං.
7. ඉරියති - සි. 2.

ඉක්බිති ආයුෂමත් බ්‍රහ්මදේව නෙමේ පෙරවරා හැඳ පෙරෙව පාසිටුරා ගෙණ සැවැත්නුවරට පිඩු පිණිස පිවිසියේ ය. සැවැත්නුවර ගෙපිළිවෙළින් පිඩු පිණිස හැසිරෙන්නේ සිය මවුනිවස වෙත එළඹියේ ය. එකල්හි ආයුෂමත් බ්‍රහ්මදේව තෙරුන්ගේ මවු බැමිණි හොමෝ බහිහට නිරන්තරයෙන් හෝමපුජා කෙරෙයි. එකල්හි සහමපති බහිහට ආයුෂමත් බ්‍රහ්මදේව හෙරුන්ගේ මේ මවුබැමිණි හොමෝ නිරන්තරයෙන් බහිහට හෝමපුජා කෙරෙයි. මම ආය වෙත එළඹ සංවේග දනවන්නෙමි නම් යෙහෙකැයි මේ සිත විය.

ඉක්බිති සහමපති බ්‍රහ්ම නෙමේ යමසේ බලවත් පුරුෂයෙක් හැකුළු අත දිගු කරන්නේ හෝ, දිගු කළ අත හකුළුවන්නේ හෝ වේ ද, එපරිද්දෙන් ම බහිලොව අතුරුදන් වූ යේ ආයුෂමත් බ්‍රහ්මදේව තෙරුන්ගේ මවු නිවසෙහි පහළ විය. ඉක්බිති සහමපති බ්‍රහ්ම නෙමේ අහසෙහි සිටියේ ආයුෂමත් බ්‍රහ්මදේව තෙරුන්ගේ මවු බැමිණියට ගාථාවන්ගෙන් කීය.

බැමිණිය, යම් බඩකුට නිහර හෝම කිරීම දැනි කොට ගණිති ද, (ඔහුගේ ඒ) බහිලොව වෙසින් දුරය මෙබඳු පායාසයෙක් බ්‍රහ්මයන් විසින් අනුභව කළ සුත්තෙන් නො වේ. බ්‍රහ්මපථය නො දන්නී කිම නන් දෙබවහි ද?

බැමිණිය, තිගේ (පුත් වූ) මේ බ්‍රහ්මදේව තෙරණුවෝ උපබි රහිතයහ. දේවානිදේව භාවයට පැමිණියහ. රුහාදි පලිබොධ රහිතයහ (තෙල අත්බව පියා) අන් අත්බාවක් හෝ අභුදරුවන් හෝ පෝෂණය නො කරන්නෙකි. ඒ රහතුන් වහන්සේ තිගේ ගෙට පිඩු පිණිස පිවිසි සේක.

(ඒ රහත් නෙමේ) ආනුනපිණ්ඩය හා පානුන පිණ්ඩය ද පිළිගැනීමට සුදුසු ය. වතුරොසි සංඛ්‍යාත වේදයෙහි කෙළවරට පැමිණියේ ය. වඩන ලද සිත් ඇත්තේ ය. මිනිසුන්ගේ ද දෙවියන්ගේ ද දක්ෂිණාවට සුදුසු ය. පව් බැහැර කොට නො තැවරුණේ සිහිල් වූයේ අහර සෙවීම කෙරෙයි.

උන්වහන්සේට අතීත සකකියන්හි ද ඡන්දරූපයෙක් නැත. අනාගත සකකියන්හි ද ඡන්දරූපයෙක් නැත. ශාන්තය. ක්‍රොධදුම් රහිත ය. දුක් රහිත ය. ආනා නැත. අසතිර සතිර සතතියන් (පාරිගජන කෂිණාසුවයන්) කෙරෙහි බහා තැබූ දඩු ඇතියෙක. හෙ තෙමේ තිගේ ආනුති සඛ්ඛාත අග්‍ර පිණ්ඩය වළඳවා.

කෙල්ලසෝනා රහිත වූයේ මොනවට පැන්හුන් සිත් ඇත්තේ දඹුනු හයනියකු මෙන් හැසිරෙයි. වෘෂණා නැති මනාපිල් ඇති මැනවින් මිදුනු සිත් ඇති ඒ රහත් නෙමේ තිගේ ආනුති සඛ්ඛාත අග්‍ර පිණ්ඩය වළඳවා.

බැමිණිය, පහත්සිත් ඇති ව අවලලුඬා ඇතිව දක්ෂිණාව වූ උන්වහන්සේ කෙරෙහි දක්ෂිණාව පිහිටුව. වතුරෝස කරණය කළ ඒ රහතුන් වහන්සේ දක මතු සැප එළවන පින් කරව.

ඒ බැමිණි හොමෝ උන්වහන්සේ කෙරෙහි පහත්සිත් ඇති ව අවලලුඬා ඇතිව දක්ෂිණාවට සුදුසු වූ උන්වහන්සේ කෙරෙහි දක්ෂිණාව පිහිටුවාලී ය. වතුරෝසකරණය කළ ඒ රහතුන් වහන්සේ දක මතු සැප එළවන පින් කළා ය.